

Kaple Božského Salvátora v Dolních Životicích

Poblíž silnice z Opavy do Olomouce leží obec Dolní Životice. V aleji tvořené z kaštanů a líp, které lemují přístupovou cestu k místnímu zámku, stojí kaple Božského Salvátora, kde se každoročně konají Slezské poutě.

U kaple je studna, o které se vypráví, že v roce 1759 v době opakovaných vpádů Prusů na území Slezska, byla Opava a její okolí postižena plicním morem. V době, kdy byly studny, kašny i jiné vodní zdroje zamořené touto nemocí zvanou „černá smrt“, jezdil těmito místy povozník se svým povozem a vždy u této studny napájel koně. Vodu vozit do nedaleké Opavy i své rodině, které se nemoc začala vyhybat. Vozil ji také pro stále více lidí, kteří uvěřili v její zázračnou moc. Ke studni se zázračnou vodou začali lidé putovat. Někteří poutníci šli polovinu cesty od Hertic ke studni po kolenou a modlili se. Po několika dnech se do těchto míst vraceli, aby znovu vykonali prosebnou pout'.

Na poděkování za uzdravení, stavěli poutníci kolem studny kříže a obrazy svatých. Toto se nelíbilo majiteli zámku hraběti Karlu Orlíkovi, protože tyto kříže a obrazy byly postaveny i na cestě směřující k zámku a on je musel objíždět. Hrabě nechával tyto děkonné předměty odstraňovat. Přesto lidé ke studni stále přicházeli a nadále kříže a obrazy stavěli.

Když hrabě onemocněl a nic nepomáhalo, rozhodl se vykonat pout' do Chrudimi. Ale dříve než odjel, dal si předsevzetí, že když se uzdraví, nechá vedle studny postavit kapli. V roce 1769 hrabě Orlík skutečně kapli postavil. Na důkaz své pokory, vystavěl kapli přímo na cestě k zámku, takže ji vždy musel objíždět. Kaple byla vysvěcena ještě téhož roku olomouckým kanovníkem A. Weffrem a až do josefínské doby byl její provoz zajišťován poustevníkem.

Uctíván je obraz Božského Salvátora, který je umístěn na oltáři. Je to kopie chrudimského obrazu. Kaple je obdélníkového půdorysu, vystavěna v barokním slohu s nízkou věží. Nad vchodem je znak rodiny Orlíků a letopočet 1769. Ve věži (sanktusníku) je zvonek z roku 1769 od F. Stankeho z Opavy a v interiéru nástěnné malby z roku 1896. Hlavní pout' se koná vždy první neděli po svátku Povýšení svatého Kříže (14. září). Poutní mše svaté jsou slouženy před kapli, kde k tomuto účelu je stavěn oltář, dříve také kazatelna.

Toto poutní místo bylo hojně navštěvováno především v první polovině 19. století. Zvláště v letech 1829 a 1831, kdy na Opavsku řádil „hrozný“ mor. Poutníci ke kapli Božského Salvátora začali přicházet v hromadných prosebných průvodech.

V roce 1866 postihla náš kraj cholera. Po prusko-rakouské válce byli Prusové ubytováni v Opavě a v okolních vesnicích, kde je jejich obyvatelé museli žít. V tomto roce byly velmi deštivé žně. Aby bylo možno sklídit úrodu, pomáhali vojáci rodinám, u kterých bydleli, hlídat děti. V této době opavští poutníci konali prosebné poutě ke

kapli Božského Salvátora. Tam ze studny pili vodu a odpoledne přicházeli do vesnice nakupovat smetanu. Těmto poutníkům místní občané říkali „smetanici“. Když se cholera dostala až do Životic a zemřelo šest lidí, pruská armáda opustila obec. Události roku 1866 nám připomínají Boží muka v Dolních Životicích pod Hůrkou a rovněž Boží muka v polích u lesa nad Míkolajicemi.

Během druhé světové války byly Dolní Životice i okolí uchráněny před materiálními a lidskými ztrátami. Však také v roce 1945 se kolem kaple a na přilehlých pozemcích shromáždilo patnáct tisíc poutníků.

frpa, vgi

foto: P. Václav Koloničný